

Essència natural

El músic rubinenc Isaak Aguilà, resident a Figueres, publica 'Després', un notable primer disc en solitari amb cançons que busquen la naturalitat en sons i lletres

Si busques Isaak Aguilà a Google, tant hi pots trobar que el presentin com a figuerenc o com a rubinenc. Depèn del web. L'ambigüitat geogràfica té una explicació: Aguilà va néixer a Rubí el 1978, però des de fa set anys viu i treballa a Figueres, on exerceix com a professor de música i altres matèries a les Escolàpies. I també és cantant, guitarrista i un prolífic compositor: "Tinc més de 90 cançons, sense comptar-hi les que faig per al col·legi", explica. Deu d'aquestes cançons formen part del seu primer disc en solitari, Després (Microscopi [<http://www.microscopi.cat>] , 2018), que el 26 d'octubre passat va presentar tot sol, amb el piano i la guitarra acústica, en un concert al Teatre Municipal La Sala de Rubí, amb el públic a l'escenari i ell d'esquena a la platea buida i il·luminada.

Aguilà havia estat el guitarrista i compositor d'un grup rubinenc anomenat Nort. "Vam gravar un disc i, tot just després, ens vam separar. Va ser una ruptura força traumàtica, que em va motivar a fer alguna cosa tot sol", explica Isaak Aguilà [<http://www.facebook.com/Isaakaguilamusica/>] , que també és un dels vocalistes del cor Gospel Viu des de fa tres anys.

Aguilà va enregistrar les cançons de Després a l'estudi de gravació The Monkey Sound de Rubí, on treballava Antonio Orozco amb el productor Xavi Pérez, mort sobtadament el 2016, que va tocar alguns teclats en el disc. En el seu debut, Isaak Aguilà va aportar la veu, la música i la lletra de totes les cançons i Jordi Culell es va encarregar de produir-les i "ho va tocar tot". "Li vaig ensenyar trenta cançons i li vaig remarcar que volia un disc de guitarra acústica, amb un so una mica retro, però contundent, amb temes molt propers però també molt diferents; cada cançó és un món", afirma aquest músic que va estudiar guitarra flamenca al Taller de Músics, però ha triat altres camins sonors per al seu primer disc: "A l'hora d'escriure cançons, tiro més cap al rock català clàssic, el de grups com ara Sopa de Cabra i Sau."

La cançó triada com a primer single, Raons –amb un videoclip filmat entre Castelló d'Empúries, l'estació de Portbou i Hostalric– és la història d'algú que busca justament això, raons, per deixar la seva parella. El tema que obre el disc, Aquell que va marxar, està dedicat a Christopher Johnson McCandless, el jove nord-americà que ho va deixar tot per anar-se'n a Alaska, on va tenir un final tràgic, tal com reflecteix la pel·lícula Into the wild, de Sean Penn. I la cançó final, Viatger davant un mar de boira, fa referència al cèlebre quadre homònim del paisatgista romàntic alemany Caspar David Friedrich. Dues cançons que parlen de tornar a un estat o una essència natural, per emmarcar un disc lliure de tot artifici.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 12-11-2018, Pàgina 39

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1501426-essencia-natural.html>